ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-3644
Опис № 17
Архівний № 712

Управління СБУ
по Сумській області

Фильтрационное

ДЕЛО № 357

БНК

Антонине Васильевна.

Начато: 25 августа 1945 г.
Окончено: " " 1955 г.

На 5 листах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-3644
Опис № 17
Архівний № 712

...ків Конотопського житлоуправління, де понад 8 місяців лежали не розглянутими скарги дружин фронтовиків Шуляк і Панюти. Це має пряме відношення до керівників Сумського житлоуправління, де місяцями без руху лежать десятки заяв сімей фронтовиків з законним проханням надати їм житлову площу. Найсуворішого осуду заслуговують ті люди, які допускають такий бюрократизм. Бюро обкому КП(б)У дало суворі вказівки всім організаціям, щоб вони протягом липня розглянули й задовольнили заяви сімей військовослужбовців та інвалідів Вітчизняної війни.

...ня (голова т. Сидун) спорудили нові створили місцеві позабюджетні фонди, з яких надають систематичну допомогу родинам захисників Вітчизни. Велику роботу щодо цього провели минулого року в Путивльському, Білопільському, Краснопільському та інших районах області. У відділи соцзабезпечення цих районів надходить зараз багато листів бійців і командирів Червоної Армії сповнених гарячої подяки за допомогу, подану на місцях їх сім'ям.

...В багатьох колгоспах ра... для хліба.

...військовослужбовців, дітям-сиротам та інвалідам Вітчизняної війни. Вони внесли 5000 крб. з загальних доходів колгоспу, виділили 6 га посіву, заготовляють 500 складометрів дров, зобов'язалися протягом липня збудувати одну і відремонтувати 24 хати. Кожен колгоспник зокрема відраховує по три трудодні і вносить гроші, молоко, яйця, полотно тощо.

Колгоспники закликають всіх трудящих Сумщини наслідувати їх приклад.

Виконком обласної Ради депутатів трудящих і обком КП(б)У схвалили цей заклик і оголосили з 15 липня по 15 серпня в містах і районах області місячник по збору коштів для допомоги сім'ям військовослужбовців, дітям сиротам та інвалідам Вітчизняної війни.

Мета місячника—збір коштів, речей, продуктів, ремонт і відбудова жител, забезпечення паливом, трудовлаштування.

Немає сумніву, що в місячнику візьмуть участь всі робітники, колгоспники, службовці, домогосподарки Сумщини. Партійні і радянські організації на місцях зобов'язані підтримати ініціативу і піти назустріч бажанню трудящих.

Організовано проведений місячник буде значним вкладом у справу повсякденного піклування про сім'ї воїнів та інвалідів Вітчизняної війни.

...мол от і зламу хліба Мерзавці в 140 метрів. Це—облямівка для обеліска, який споруджується тут в пам'ять героїв, що полягли в боях при штурмі Кенігсберга. Висота обеліска—26 метрів. Рами його прикрашуються мармуровими дисками і барельєфом. Перед обеліском — мармурні надгробні плити, де вигравіювані імена гвардійців героїв штурму. (ТАРС).

Делегація радянських профспілок виїхала до США

По запрошенню конгресу виробничих профспілок США днями до США виїхала делегація радянських профспілок. В її складі —В. В. Кузнецов (керівник делегації), Н. А. Гайсенок, Б. І. Гостєв, М. Є. Жданов, К. Є. Орлова, А. П. Степанов, М. М. Фалін, І. Г. Чевтаєв та І. Д. Шостак. (ТАРС).

Теплоплав „Йосиф Сталін" повертається в Москву з чергового рейсу.

На вахті капітан теплоплаву А. А. Пятлін. ФотохронікаТАРС.

...ради Токмань, голова колгоспу Дяченко, колгоспники Петій, Голованъ, Шульженко, Довбня.

Указ Президії Верховної Ради СРСР Про нагородження Кіровського заводу Наркомату танкової промисловості орденом Кутузова І-го ступеня

За видатні заслуги перед Батьківщиною в справі створення нових конструкцій важких танків, артилерійських самохідних установок і танкових дизелів, а також за організацію масового виробництва їх і оснащення ними Червоної Армії нагородити Кіровський завод Народного Комісаріату танкової промисловості орденом Кутузова І-го ступеня.

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. КАЛІНІН.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР О. ГОРКІН.

Москва, Кремль.
18 липня 1945 року.

Указ Президії Верховної Ради СРСР Про нагородження орденом Вітчизняної війни 1-го ступеня заводу № 112 Народного Комісаріату танкової промисловості

За успішне виконання завдань Державного Комітету Оборони по забезпеченню Червоної Армії танками і боєприпасами нагородити завод № 112 Народного Комісаріату танкової промисловості орденом Вітчизняної війни 1-го ступеня.

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. КАЛІНІН.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР О. ГОРКІН.

Москва, Кремль.
18 липня 1945 року.

Маршрут нафти в фонд Перемоги

Вступивши в змагання на честь Перемоги, колективи промислів об'єднання „Куйбишевнафта" з дня на день підвищують середньодобовий видобуток нафти. Нафтовики Ставропольського тресту за десятиденну вахту видобули додатково 600 тонн рідкого палива.

Сьогодні нафтовики об'єднання „Куйбишевнафта" відправили в фонд Перемоги перший маршрут понадпланової нафти, видобутої за останню декаду. Куйбишевські нафтовики зобов'язалися достроково закінчити річний план і дати 55 ешелонів нафти в фонд Перемоги.

(ТАРС).

могил героїв. Виросли вони під гуркіт канонади в суворій обстановці війни. Не завжди бійці мали можливість впорядкувати могилу товариша, який загинув в гарячому бою.

Військові кладовища, братські та окремі могили не завжди в порядку. Примітивні надгробні споруди часто-густо незадовільні по задуму і виконанню. Тимчасові написи на могилах змиваються дощами.

Не можна бути байдужим до цього. Треба негайно впорядкувати військові кладовища, могили, встановити, хто в них похований, забезпечити охорону і відповідний догляд.

Не скрізь зараз можна спорудити капітальні надгробні пам'ятники. Проте, можна відновити огорожу і написи, прикрасити квітами, обкласти дерном могили, тримати їх у зразковому порядку.

Цю почесну справу повинні очолити міські і районні виконавчі комітети Рад депутатів трудящих міські і районні військові комісаріати, військові частини за участю широкої громадськості, комсомолу, учнів і піонерів. Наші діти, разом з своїми батьками і матерями з охотою віддадуть дань тим, хто не пошкодував життя для їх світлого майбутнього.

Одночасно слід залучити широкі творчі сили до проектування пам'ятників-обелісків для військових кладовищ, братських мо-

не завдання, ми з честю і сердечною подякою вшануємо безсмертну мужність і героїзм воїнів Червоної Армії, проявлені в боях з німецько-фашистськими загарбниками, передамо майбутньому поколінню у величних спорудах подвиги наших доблесних сучасників, які виконали до кінця свій обов'язок перед любимою Батьківщиною.

роботи МТС колгосп запланував повністю виконати в серпні.

вірка, яка виявила їх повну готовність до збирання нового врожаю. **М. Троценко.**

ДОПОМОГА СУСІДАМ

БІЛОПІЛЛЯ. (По телефону) В повній готовності зустрічають жнива колгоспники артілі ім. Ворошилова, Першопавлівської сільради (голова правління т. Стешенко). Відремонтовані наявні п'ять жаток і одна молотарка, взято на облік 96 кіс, підготовлено 50 кіссів, 80 ручних граблей, полагоджені всі вози та гарби.

Закінчивши підготовку, колгосп подав допомогу в ремонті сільськогосподарських машин сусідній артілі ім. 1-го Травня. Тут уже відремонтовано дві жатки. **Л. Волохатих.**

моглися підняти живим тяглом лише 7 гектарів парів. Тим часом, за графіком цей колгосп повинен кожної п'ятиденки орати не менше 15 гектарів.

Зірвали цю роботу і в колгоспі ім. Комінтерну (голова правління т. Бердюгов).

Через злочинну безтурботність керівників цих колгоспів не підготовлено грунту під посів озимини.

О. Шкіря.

БІЛІЛИ *ромашки...*

Початок червня...

Вечоріло. В лісі пахло сосною. Голосисто виводив вечірню пісню чорний дрізд. Нічна птаха-дремлюга, сівши на сучок, дзижчала майже безперервно, одноманітно, але весело й приємно. За луками, в тростянецьких садах, на всі лади славили весну солов'ї.

Свіжий запах трав, лукових квітів, що розіслалися різнобарвним килимом поруч лісу, змішався з ароматом сосни, чебрецю—і здавалося, що повітря настояне на меду.

Пасажир встав з поїзда на станції Смородине і пішов навпростець, через ліс, у Тростянець.

Він згадав вересень 1943 року, коли йому довелося пробути тут три доби з своїм ешелоном, загнаним у ліс на випадок нальоту німецьких стервятників... Тоді тут тільки відгриміли бої. На станції стояли підбиті „тигри", лежали потрощені „мессери" і „юнкерси". Над дорогою, що проходить між лугом і лісом, рижіли уламки згорілих автомашин, а в болотині чорніли краї воронок, залитих водою.

На станції відчувалося близьке дихання війни: сліди бомбардувань, безперервний рух військових ешелонів з гарматами, танками, боєприпасами, з солдатською піснею і незмінною гармошкою... Вночі лунко стріляли зенітки...

При тривалій стоянці військові і цивільні йшли в пристанційний ліс, збирали опеньки і тут же на узліссі жарили їх, чи варили польову кашу.

Заглибившись у спогади, йшов пасажир, оглядаючи могутні дуби, на стовбурах яких залишилися рани від осколків і кулеметних черг. Два роки тому тут точилися бої. Тепер мирно співають птахи.

За горбком почулися дитячі голоси. Вийшовши зза дерев, пасажир помітив трьох дівчаток. Він зацікавився, що могли робити надвечір діти без догляду дорослих у лісі.

На галявині, оточеній кучерявими дубами і стрункими соснами, діти прибирали якусь могилку... Дитячою лопаткою вони підрівняли горбок, усипали навколо піском і виложили на могилі вінком пучки білої ромашки, темно-рожевої смолки...

—Чия це могила?

—Червоноармійця, — відповіла найстарша дівчинка.

—А хто він? Ви його знали, тростянецький?

—Ні,—гуртом промовили діти.

—Хто ж вас послав сюди?

—Ми самі...

Дівчатка спершу ніяковіли, а дедалі все сміливіше розповідали, як вони доглядають могилу невідомого солдата.

Найстарший Аліні Ященко 11 років. Вона вчиться в школі і перейшла у IV-й клас. Смуглява, голубоока, у вицвілій від сонця зеленій хустині, стоїть вона з лопаткою в руках і розповідає:

—Зимою 1943 року був бій під Тростянцем. Наші вигнали німців. В бою загинув червоноармієць і його поховали тут товариші. Потім знову прийшли фашисти... Весною ми помітили цю могилку і прибрали, уквітчали її. Коли це наскочили на конях німці. Кричали, націлялися гвинтівками і прогнали нас, а могилку розтоптали кіньми, зрівняли з землею. Та скоро прийшли наші. Були великі бої...

— А ми бігли через город, у погріб,—сказала дев'ятирічна Валя,—всі сховалися, а я зосталася сама і плакала...

—А мене тоді ще не було! — вигукнула найменша п'ятирічна Ліда, яка, звичайно, не могла свідомо сприймати подій, що відбувалися.

— І ось, як прийшли наші, — говорила далі Аліна,—ми знайшли сліди від могилки і знову її поправили. З того часу і доглядаємо.

Діти згадали часи німецької окупації. Вони багато бачили й чули страшного. Вони взнали те, чого не могли знати дорослі в інші часи. В їхніх чистих серцях запалало невгасиме полум'я ненависті до ворога і ще сильніше спалахнула любов до рідної Червоної Армії, до кожного її бійця.

— Німці такі,— продовжувала Аліна,—курей не випускай—постріляють, заберуть. Корову сховпить і веде. Що в хаті побачив—загріб собі. А людей повішали в Тростянці скільки! І в Німеччину погнали... Та тепер фашистам капут!—широко усміхнулась Аліна. Як раділи всі люди в день перемоги!

Батько Аліни Ященко пішов на фронт в 1941 році. І з того часу про нього нічого не чути... Батько Ліди теж фронтовик. Аліна сказала задумливо:

—Якби Гітлер не почав війни, наші б татусі були вдома...

... Смеркло. За соснами йшли з бадьорим гуркотом поїзди. Лунали гудки, завмираючи десь далеко-далеко. Снували автомашини, підвозячи до колії лісоматеріал для Донбасу. З поля линула дівоча пісня.

Життя по-весняному вирувало. Невідомий солдат поліг смертю хоробрих за те, щоб перемогло життя, щоб люди пізнали щастя миру, щоб діти більш ніколи не побачили ворога на рідній землі.

Ніхто і ніколи не забуде невідомого солдата армії-визволительки!

Білілн ромашки на могилі. Діти побралися за руки, щоб іти додому. Аліна сказала:

—Ми щосуботи будемо приходити сюди...

Ф. Очерет.

I 2

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА

1946 года в Августе 25 в опер. Уполн. 65 Кромыш. полкзо

Армянов допросил в качестве Ренатушанта

фамилия Бык имя Антонина отчество Васильевна

Дата рождения 1925 место рождения с. Мутино-Кролевец Сумской

место жительства с. Мутино нац. Украинка подд. СССР

партийность б/парт образование 2 класса паспорт. б/паспорт

Род занятия Колхозница соцпроисхождение с крестян. Середняк

Социальное положение: род занятий и имущественное положение Колхозн

до революции —

после революции Колхозник

Состав семьи Мать, 2 брата 13-16 лет

каким репрессиям подвергался и за что со слов не судимся

До революции после революции нет

Какие имеет награды нет

категория воинского учета нет

Служба в Красной Армии нет

участие в бандах, к-р организации, поставит нет

об ответственности за дачу Полиции показаний в порядке ст 89 ук УССР предупреждена.

Бык

Вопрос: Когда и при каких обстоятельствах Вы выехали в Германию

ответ Я была насильно угнана в Германию 3 го мая 1943 года полицейским Дячек Михаилом Федоровичем. Мой отъезд осуществился через Лагу г. Конотоп.

Вопрос: Когда и в какой Германский город Вы прибыли и чем занимались

ответ Я прибыла в Германию 25 го мая 1943 года в город Эрфурт откуда была отдана к хозяину в село Гуштет где работала

— На полевых работах, до дня своего освобождения союзниками — Американцами 12 апреля 1945 г. После чего была передана советскому командованию, пройдя фильтр-комиссию в г. Эстенбурге и была наша вина дошла в село Мутнино, куда прибыла 11 августа 1945 года. — Совместно со мной с села Мутнино не кто не работал

Вопрос: чем можете дополнить свое показание? —

Ответ: Больше добавить к своему показанию не чего не могу. —

Протокол с моих слов записан правильно мне вслух прочитан.

Пик

Допросил опер. Уполн. ББ

[signature]

Лутинский
сельсовет
Кролевецкого
района
Сумской обл.
24/VIII 45 г.
с. Лутин

Справка характеристика

2 3

Бык Антонина Васильевна
рождения 1925 года, уроженец с. Лутина Кролевецкого района, Сумской области, украинка, беспартийная, образование 2 класс. по соц. происхождению из крестьян середняков, по положению колхозница до начала О/войны 1941 года работала в колхозе „Новгнева Перемога" на рядовых работах. С 1941 года по 1943 год проживала на оккупированной территории с. Лутин, работала в общине на рядовых работах. В 1943 году в мае месяце насильно угнана в Германию. Прибыла из Германии 4 Августа 1945 года, в настоящее время работает в колхозе на рядовых работах. Из ее родственников служивших в полиции, карательных немецких органах не имеется.

Председатель с/совета
секретарь

Архивное № 357
пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00750
и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в агентурном фонде
как наход. в американской зоне

с отражением на оперативно-справочном учете.

Пересмотрел К-н (Ротенко)

Согласны:
Начальник отделения
(_____)
Нач. 2 отд. УКГБ при СМ УССР
по Сумской обл.
под-к (Кезиков)
V 1955 г.

СПРАВКА

Комприматериалов на гр. Бык Антонина Васильевна 3 4

Рождения 1925 года, уроженка с. Мутин Кролевецкого р-на Сумск. обл.

Кролевецкое Ро МВД и МГБ не располагает.

НАЧ. КРОЛЕВЕЦКОГО РО МВД
КАПИТАН /Бекишов/

НАЧ. КРОЛЕВЕЦКОГО РО МГБ
ст. лейтенант /Белозерцев/

ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

"8" Октября 1945 года гор. Кролевец Сумской обл. 4 5

Из материалов проверочно-фильтрационного дела видно, что на Бык Антонину Васильевну 1925 г. рожд. компр. материалов не поступило.

считать проверен.

ПРЕД. ФИЛЬТ. КОМИССИИ: /БЕЗНАЛОЗ/

ЧЛЕНЫ КОМИССИИ: /БЕЛОЗЕРЦЕВ/

/ЯВТУШЕНКО/

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

У даній справі пронумеровано 5 аркушів

п'ять

"30" 07 2026 р.

Посада

Підпис

Арт 1-С-3803-1